

țescă. Acești tineri se trămiteau la universitatea din Viena pe baza rescriptului regesc din 13 August 1816, și ei au fost, pe cât îmi aduc aminte, următorii: Fulea, Moga (Ioan), Duma, Gherman, Panoviciu, Bădilă, Popoviciu, Popasu, Hania, Tipeiu, Dr. Pantazi și Popea.

Dară, pre lângă toate asupririle și nedreptățirile politice, trebuie să observ și aici, cum observai mai sus în respect politic, că și noi, și cu deosebire ierarchia noastră, încă purtăm în mare parte vina stărei noastre bisericesc din acel timp, démnă de totă compătimirea. Nu e locul aici să inculpăm pre nimeni în special, dară atâtă totuși trebuie să dic, că de am fi avut noi în fruntea afacerilor bisericesc bărbați mai coresponditori chiemărei lor înalte, mai interesători pentru binele comun al bisericei, tot nu am fi scăpată aşa de tare; tot am fi putut sta mai bine în multe privințe. Metropolitul Șaguna dicea: că, să fi venit el în Ardeal măcar numai cu 10—15 ani înainte de 1848, ar fi făcut minuni. Si el încă se aşedă de episcop tot înainte de anul menționat, va să dică, înainte de libertățile eluptate în decursul anului acela și al celui următor, dară lui nu i se dedu nici o instrucțiune, și cu atât mai puțin una dejositore ca cea amintită pentru episcopul Moga.

Aceste cu privire la biserică ortodoxă din Ardeal; era ce privesc aceea-și biserică în Ungaria propriă și în Bărăgan, apoi observ, că ea în părțile acestea, nu era aşa de apăsată din partea legislației și a regimului politic, ca la noi, și să ar fi putut mișca cu mult mai liber progresând chiar în afacerile sale, încât despre partea statului. Reul cel mare și pedecile cele multe, ei își veniau acolo mai vîrtoș din partea supremăției sârbesci, respective a episcopatului sârbesc, care din motiv național sârbesc persecuta până la moarte pre români, precum și ii subjugase sieși bisericesc, căutând cu orice preț să ii desnaționalizeze și să îi preface în sârbi.